coffers, 16th-century 'bowl-shaped' stove tiles (*Schüsselkacheln*) with a square mouth (Fig. 6:3), and the remains of household pottery vessels. A fragment of stone paving with a gutter that date to the first half of the 17th century (Fig. 3:B) had survived in the S part of the area. A foundation fragment from a 17th-century masonry structure was found in the area's W profile. A hoard of 37 16th – early 17th-century silver coins was found near the area's S profile (Fig. 7). The mint year of the latest, precisely datable hoard coin, a Sigismund III Vasa Rīga shilling, was 1604.

Many remnants of stove tiles, which date from the first half of the 17th century, were covered with only green glaze, and were decorated with trellis and coffer designs; local and imported ceramic vessels; household pottery vessels (Fig. 8:1–10); and fragments of isolated 'bowl-shaped' stove tiles with a square mouth (Fig. 8:4) were discovered in the layers from the mid-17th – early 18th centuries. Various metal artefacts are assigned to these layers: the remains of shoe heel plates and lead bullets, and numismatic material: coins and commercial seals. Six John II Casimir shillings minted in the 1660s were found in the horizons from this period.

In many of the excavated areas pits had been dug into the mid-17th-century surface, three of which contained rubbish from putting the immediate and nearby buildings in order: stove tile fragments, household pottery sherds, and various metal artefacts. One pit contained a John II Casimir shilling. The layers from the second half of the 18th century were destroyed in the early 19th century during the construction of a house.

Tauras Poška

Arklių gatvė 18, 18C

2012 m. APC vykdė detaliuosius archeologinius tyrimus Bazilijonų vienuolyno statinių ansamblio ir Švč. Trejybės cerkvės teritorijoje (UK 681), Arklių g.18, 18C Vilniuje. Detalieji tyrimai atlikti Bazilijonų vienuolyno teritorijos ŠV pusėje, rekonstruojamų buvusių vienuolyno ūkinių pastatų vietoje (Arklių g. 18, 18C). Iš viso tyrinėtas 375 m^2 plotas.

Pagal istorinius duomenis, Švč. Trejybės cerkvė galėjo būti pastatyta jau XIV a., Algirdo valdymo laikotarpiu, o Bazilijonų vienuolynas minimas nuo XV a. Žinoma, kad XVI a. pabaigoje – XVII a. vienuolyno pastatai keletą kartų rekonstruoti. Po 1760 m. gaisro vienuolynas perstatytas. Istorinių tyrimų duomenys apie tirtos vietos užstatymą siekia tik XIX a. pradžią. 1804 m. inventoriuje aprašytas ir vienuolyno ūkinis kiemas, čia minimos arklidės, alaus darykla, ledainė. XVIII a. pradžios Vilniaus miesto plane (1737 m.) tirtos teritorijos vietoje pastatų nepažymėta, taip pat pats vienuolyno pastatas bei aplinkiniai namai parodyti kitokios konfigūracijos nei vėlesniuose, XIX a. planuose. 1808 ir 1845 m. planuose vaizdas praktiškai atitinka dabartinę padėtį. XX a. II pusėje vienuolyno pastatai priklausė Vilniaus inžineriniam statybos institutui (dabartinis Vilniaus Gedimino technikos universitetas). Šiuo laikotarpiu buvusio vienuolyno ūkiniuose pastatuose buvo įrengtas garažas, dirbtuvės, pagalbinės ūkinės patalpos (*VAA*, f. 5, b. 3269).

Archeologinių tyrimų metu Arklių g. 18 korpuso Š dalyje (patalpa 1) fiksuotas 0,8–1,2 m storio kultūrinis sluoksnis, kuris didžiojoje tirto ploto dalyje suardytas XX a. II pusėje įrenginėjant šiluminį mazgą. XVII a. II puse datuotas

horizontas buvo išlikęs tik fragmentiškai, 30–40 cm storio. Arklių g. 18 pastato P dalyje buvusi 8,5x5,2 m dydžio rūsio patalpa, besijungianti su rūsiu, esančiu R pusėje, ant kurio pamatų XX a. II pusėje pastatyta elektros transformatorinė (1 pav.). Rūsio mūrai datuotini XVII a. I puse – XVII a. viduriu. Kada rūsys užpiltas, nenustatyta, greičiausiai XVIII a. pabaigoje – XIX a. pradžioje vienuolyno teritorijos pertvarkymo metu. Rūsio vietoje fiksuotas iki 3,2 m storio griuvenų sluoksnis, kuriame surasta XVI–XVIII a. plokštinių ir dubeninių koklių fragmentų. Didžioji dalis plokštinių koklių dengti žalios spalvos glazūra, nors surasta ir dengtų polichromine. Kokliai puošti augaliniais, augaliniais-tęstiniais, geometriniais, herbiniais (Lenkijos erelis) ornamentais. Pabaigus darbus surasto rūsio patalpa užpilta. Kultūrinis sluoksnis rūsio vietoje visišai ištirtas.

Centrinėje korpuso dalyje fiksuotas iki 1,2 m storio kultūrinis sluoksnis (plotas 2). Didžiojoje ploto dalyje sluoksnio horizontai suardyti XX a., pritaikant pastatą dirbtuvėms ir garažui. Aptikti dviejų XX a. II pusėje statytų tarpinių sienų pamatai bei dviejų mūrinių garažo duobių fragmentai. Centrinėje ploto dalyje surastas mūrinių pamatų su arka fragmentas datuojamas ne anksčiau kaip XVIII a.

Nejudintas kultūrinio sluoksnio horizontas išlikęs fragmentiškai, tik duobių vietose (duobės 1–2). Horizontas datuotas XVII a. I puse, jo storis buvo 40–90 cm. Surasta XV–XVII a. buitinės keramikos, plokštinių koklių fragmentų, geležinių dirbinių – batų pasagėlių, durų ir langinių vyrių. Duobės 1 vietoje aptikta stipriai sunykusi moneta, greičiausiai Jono Kazimiero (1648–1668) šilingas. Apatiniame horizonte aptiktas plytų, rištų moliu, mūro konstrukcijos fragmentas (2 pav.). Konstrukcija mūryta iš 25–27x12x6–8 cm dydžio geltonos

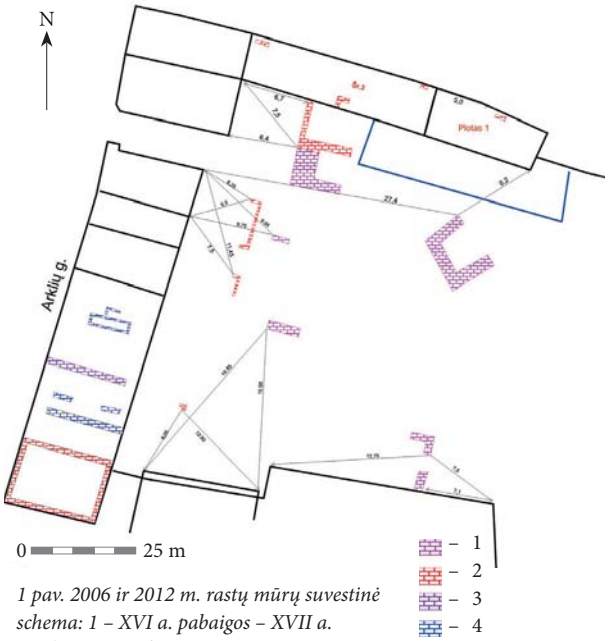

1 pav. 2006 ir 2012 m. rastų mūrų suvestinė schema: 1 – XVI a. pabaigos – XVII a. pradžios mūrų fragmentai, rasti 2006 m. tyrimų metu; 2 – XVI a. pabaigos – XVII a. pradžios mūrų fragmentai, rasti 2012 m. tyrimų metu; 3 – XVIII a. mūrų fragmentai, rasti 2012 m. tyrimų metu; 4 – XX a. II pusės mūrų fragmentai, rasti 2012 m. tyrimų metu. T. Poškos brėž.

Fig. 1. Synoptic plan of the walls discovered in 2006 and 2012: 1 – fragments of late 16th – early 17th-century masonry walls discovered during the 2006 investigation; 2 – fragments of late 16th – early 17th-century masonry walls discovered during the 2012 investigation; 3 – masonry wall fragments from the 18th century that were discovered during the 2012 investigation; 4 – masonry wall fragments from the second half of the 20th century that were discovered during the 2012 investigation

spalvos plytų ir pusplyčių, tarpusavyje rištų moliu. Dalis plytų su braukomis. Nustatyta, kad šioje vietoje aptiktas apardytas buvusios krosnies pagrindo fragmentas. Išlikusi 2,3x1,6 m dydžio dalis, orientuota Š–P kryptimi. Jos Š pusė suardyta. Krosnies paviršiuje surasta XVI–

XVII a. keramikos, plokštinių koklių su augaliniais ornamentais ir lygiomis plokštėmis fragmentų. Kokliai dengti polichromine ir žalia glazūra. Taip pat surasta puodyninių koklių ir stiklinio indo šukių. Preparuojant krosnies vidų nustatyta, kad pagrindo sienos buvo 30 cm pločio, įkastos į įžemį iki 35–40 cm gylio. Krosnies vidaus užpilde buvo 20–30 cm storio juodos žemės sluoksnis su smulkiomis griuvenomis ir degėsiais. Paviršiuje fiksuotas 10–15 cm storio perdegusio molio sluoksnelis. Krosnies viduje surastos kelios keramikos šukės, datuotos XV–XVII a., vienas plokštinio koklio, puošto geometriniu ornamentu ir dengto polichromine glazūra, fragmentas. Aptiktas krosnies pagrindo fragmentas datuojamas XVII a. I puse.

Arklių g. 18C pastato R dalyje nukasta iki 1,5 m storio viršutinio sluoksnio dalis. Tirto ploto paviršiuje iki 1,2 m gylio fiksuotas suardytos struktūros kultūrinio sluoksnio horizontas su gausiomis griuvenomis, betono ir kalkių skiedinio gabalais, metalinių ir keraminių vamzdžių nuolaužomis. Itin gausu griuvenų buvo ploto R pusėje. Čia taip pat surasta XIX–XX a. pradžios stiklinių indų šukių, langų ir durų vyrių bei apkalų fragmentų, Rusijos imperijos 1908 m. 1 kapeikos nominalo moneta, XVI–XIX a. keramikos šukių, XVII–XIX a. plokštinių koklių fragmentų. Kokliai daugiausia puošti augaliniais ornamentais ir dengti žalia glazūra. Keletas fragmentų surasta su zoomorfiniais motyvais, taip pat yra dengtų polichromine glazūra. Surastos ir kelios XVI–XVII a. puodyninių koklių šukės. Kasant viršutinį sluoksnį nustatyta, kad R dalyje suardytos struktūros, tamsiai pilkos žemės su griuvenomis, sluoksnis tęsiasi ir giliau. Šiame plote pasiekus reikalingą lygį (H_{abs} 121,80 m) daugiau nekasta, įžemis nepasiektas.

Ploto PV dalyje atkastas moliu rištų plytų fragmentas. Jo dydis 1,8x0,7 m. Fragmentas orientuotas Š–P kryptimi, mūrytas iš 24–26x 15x6–7 cm dydžio geltonos spalvos plytų, dalis kurių su braukomis, ir pusplyčių. Plytos ne pirminio panaudojimo. Mūre taip pat panaudoti nedideli akmenys. Rišančiajame molyje gausu

2 pav. XVII a. pradžios–vidurio rūsio patalpos R dalis. T. Poškos nuotr.

Fig. 2. The E part of the early – mid-17th-century basement room

smulkių griuvenų. Mūro storis 70 cm. Jo paskirtis nenustatyta. Tai galėtų būti buvusios tarpinės sienos ar atramos pamato fragmentas. Pagal stratigrafiją mūras datuojamas ne anksčiau kaip XIX a.

Ploto V pusėje 80–90 cm gylyje sluoksnio struktūra pasikeitė. Prasidėjo pilkos molingos žemės sluoksnis, kuriame taip pat gausu griuvenų – plytų nuolaužų ir kalkių skiedinio gabalų. Kartu su XIX–XX a. griuvenomis surasta XIX a. stiklinių indų fragmentų, durų vyrių, kaltinių vinių. Keramikos šukės datuotos XVI–XIX a. Aptiktas vienas koklio–čerpės fragmentas, datuojamas XVI a. pradžia, taip pat rasti keli to paties laikotarpio puodyninio koklio fragmentai.

Pasiekus projektinį gylį, siekiant nustatyti Š sienos pamatų įgilinimą, iškastas šurfas (**šurfas 1**). Jame pradžioje kastas tamsiai pilkos žemės sluoksnis su smulkiomis statybinėmis griuvenomis. 40–60 cm gylyje prasidėjo molio su plytų nuolaužomis sluoksnis (40–50 cm storio), giliau atidengta šviesiai pilka smėlinga žemė, taip pat su smulkiomis griuvenomis. 80 cm gylyje nuo šurfo paviršiaus atkastas akmenų, rištų moliu, konstrukcijos fragmentas. Konstrukcija L raidės formos, orientuota V–R kryptimi, 1,2x0,4 m dydžio. Akmenys 70x55x35, 50x45x45 cm dydžio. R šurfo pusėje virš akmenų fiksuotos 3 sutrūnijusių medinių lentų liekanos. Dalis akmenų buvo išjudinti iš savo vietos mūre. Molio su griuvenomis sluoksnyje surasta XVI–XVII a. keramikos fragmentų, kaltinių vinių, puodyninio koklio dalis. Š pastato pamatų apačia šurfo 1 kasimo vietoje nepasiekta. Iškasus iki 1,4 m gylio šurfas saugumo sumetimais giliau nekastas, nejudintas sluoksnis nepasiektas.

Tyrimų ploto 1 vietoje nustatyta, kad kultūrinio sluoksnio horizontai iki 1,5 m gylio suardyti XX a. R pusėje nejudintas sluoksnis nepasiektas. V dalyje, tranšėjos pamatams kasimo vietoje, 1,8–1,9 m gylyje nuo buvusio paviršiaus fiksuotas kultūrinio sluoksnio horizonto fragmentas, datuojamas XVI a. Įžemis ploto 1 vietoje nepasiektas. Šurfo 1 kasimo vietoje 2,2 m gylyje surastas akmenų, rištų moliu, konstrukcijos fragmentas, pagal aptiktus radinius datuojamas XVI–XVII a. riba. Nejudintas sluoksnis šurfo vietoje taip pat nepasiektas.

Arklių g. 18C korpuso centrinėje dalyje iškasti 3 šurfai. Šurfų 2, 4 vietose, iškastų patalpos 1 ŠR ir ŠV kampuose, nustatyta, kad kultūrinio sluoksnio storis siekė iki 2,7 m. Viršutiniai horizontai suardyti iki 1,4–1,6 m gylio. Šurfų vietoje surasti XVII a. datuoti mūrų fragmentai, aptikta XVI–XVIII a. keramikos ir koklių fragmentų. **Šurfas 3** iškastas Arklių g. 18C patalpos 1 centrinėje dalyje. Pradžioje šurfas kastas 2x1,5 m dydžio, orientuotas V–R kryptimi, darbų eigoje praplėstas iki 3,4x2,2 m.

Nuėmus betoninių grindų ir po jomis buvusį griuvenų sluoksnius, 60 cm gylyje prasidėjo pilkos žemės su smulkiomis griuvenomis sluoksnis. Jį nukasinėjant šurfo P pusėje, 60–65 cm gylyje atkastas plytų mūro, rišto moliu, fragmentas, orientuotas V–R kryptimi. Mūryta iš 21–23x12x6–8 cm dydžio plytų, dalis kurių su braukomis. Sienos plotis 30–40 cm. V pusėje įmūrytas 54x52x45 cm dydžio akmuo. Siekiant nustatyti sienos įgilinimą, gilintasi P šurfo pusėje, tarp P pastato sienos ir atkasto mūro. Šioje vietoje nukasus 40 cm tamsiai pilkos žemės sluoksnį, atidengtas perdegusio molio su smulkiais degėsiais plotas. Spėjant, kad šioje vietoje aptiktas buvusios krosnies fragmentas, šurfas praplėstas iki 3,4x2,2 m pločio. Per visą šurfo plotą nuėmus betonines grindis ir giliau buvusį griuvenų sluoksnį, prasidėjo pilka smėlinga žemė su smulkiomis griuvenomis. Šiame sluoks-

3 pav. XVII a. I pusės krosnies pagrindo fragmentas iš Š. T. Poškos nuotr.

Fig. 3. The base fragment from a stove dating to the first half of the 17th century, as seen from the N

nyje surasta XIX a. geležinių langų ir durų kilpvinių, stiklinių indų šukių, grindų plytelių fragmentų, XVI–XIX a. keramikos šukių, XVI a. pabaigos – XVII a. plokštinių koklių nuolaužų, daugiausia dengtų polichromine žalia glazūra. Kokliai ornamentuoti zoomorfiniais, augaliniais ornamentais. 0,9–1 m gylyje nuo grindų lygio (H_{abs} 121,82 m) atkastas akmenų grindinio fragmentas. Grindinys dėtas iš smulkių akmenų (12–20x10–15x7–9 cm dydžio). Jo matmenys 1,2x0,9 m, orientuotas V–R kryptimi, dėtas prie atkastos krosnies (?) Š sienelės, šurfo V ir Š pusėse suardytas. Akmenys apdegę. Krosnies viduje nuo atkastos sienos paviršiaus iki 80 cm gylio kastas perdegusio molio su smulkiomis plytų nuolaužomis ir degėsiais sluoksnis, kuriame surasta XVI–XVII a. pradžios keramikos fragmentų. 80 cm gylyje surastas iš tokių pat plytų kaip ir atkastas mūras sudėtas pagrindas (3 pav.). Tarpai tarp plytų užpildyti perdegusiu moliu su smulkiais degėsiais. Pagrindo plytos priglaustos prie P korpuso sienos pamatų. Krosnies užpilde surasta XVI a. pabaigos – XVII a. plokštinių koklių fragmentų, dengtų žalia, polichromine glazūra, puoštų augaliniais, geometriniais ir zoomorfiniais ornamentais. Iškasus iki krosnies grindų ir nustačius, kad pastato pamatai eina giliau negu 1,5 m ir yra geros būklės, šurfo vietoje giliau nekasta. Siekiant nustatyti nejudinto sluoksnio storį, rankiniu grąžtu išgręžtas gręžinys. Nustatyta, kad po krosnies grindimis buvo 90 cm storio pilkos smėlingos žemės sluoksnis, po kuriuo prasideda įžemis – smėlis (gylis nuo grindų lygio 2,7 m, H_{abs} 119,79 m).

Vykdant pastatų Arklių g. 18, 18C rekonstrukciją, buvo tiesiamos ir keičiamos inžinerinės komunikacijos buvusio Bazilionų vienuolyno ūkiniame kieme. Žvalgyta dujotiekio tiesimo tranšėja, atlikti darbai vandens nuotekų keitimo ir tiesimo vietose. Taip pat žvalgyta Arklių g. 17 korpuso V sienos pamatų sanavimo tranšėjos vietoje. Pamatų sanavimo tranšėja kasta Arklių g. 18C V sienos pusėje. Po šaligatvio plytelėmis ir smėlio sluoksniu prasidėjo tamsiai pilka žemė su smulkiomis XX a. statybinėmis griuvenomis. Sluoksnis tęsėsi iki 90 cm gylio. Pamatų sanavimo tranšėjos vietoje nejudintas kultūrinio sluoksnio horizontas nepasiektas, archeologinių radinių nesurasta.

Žvalgymai vykdyti ir dujotiekio tiesimo vietoje. Dujotiekio atšaka tiesta Bazilijonų vienuolyno statinių ansamblio ŠV pusėje. Tranšėja dujotiekiui kasta nuo dujų įvado, esančio Arklių g. 18C pastato PR pusėje iki Arklių g.18C centrinės dalies. Žvalgymų dujotiekio vietoje metu iki 0,9–1,1 m gylio nuo dabartinio paviršiaus fiksuotas XX a. vykdytų žemės darbų metu suardytas kultūrinio sluoksnio horizontas. Nejudinto kultūrinio sluoksnio horizontas nepasiektas. Tranšėjos R dalyje aptikti dviejų mūrinių pamatų fragmentai datuoti XVII a.

Paskutiniame darbų etape buvo keičiami ir naujai klojami nuotekų sistemos vamzdžiai. Darbų eigoje, atsižvelgiant į technologinius reikalavimus ir archeologinę situaciją, buvo koreguojamas inžinerinių komunikacijų įrengimo projektas. Darbai vykdyti Bazilijonų vienuolyno buvusio ūkinio kiemo teritorijoje. Nuotekų trasų tranšėjų vietose fiksuotas iki 2 m storio kultūrinis sluoksnis. Jo horizontai suardyti XIX a. vykdant vienuolyno teritorijos rekonstrukciją ir XX a. tiesiant komunikacijas. Trasų 1, 2 vietose surasta XVII a. pradžia datuotų mūrų fragmentų. Trasos 1 vietoje aptikta buvusių rūsių sienų liekanų, trasos 2 – XVII a. pradžia datuotų pamatų fragmentų bei 2006 m. tyrimų metu fiksuoto rūsio Š dalis (*LIIR*, f. 1, b. 4723). Nejudintas kultūrinio sluoksnio horizontas nepasiektas. Surasta XVI–XIX a. archeologinių radinių.

Detaliųjų archeologinių tyrimų Arklių g. 18, 18C metu nustatyta, kad XVII a. pradžioje Bazilijonų vienuolyno ŠV dalyje (ūkinio kiemo vietoje) būta mūrinių pastatų su rūsiais. Pastatai stovėjo giliau į kiemo pusę nuo dabartinės Arklių gatvės, orientuoti Š–P kryptimi. Tiksliai nustatyti, kada jie buvo nugriauti, nepavyko. Žinoma tiek, kad XIX a. pradžioje šios dalies išplanavimas praktiškai atitinka dabartinį. Surastų pamatų ir rūsių liekanos stipriai suardytos XVIII–XIX a. sandūroje statant dabartinius Arklių g. 18, 18C korpusus ir XX a. II pusėje tiesiant inžinerines komunikacijas.

Arklių St. 18, 18C

In 2012, the APC conducted an excavation (a total of 375 m^2) on the grounds of the Basilian monastery building complex and the Orthodox Church of the Holy Trinity at Arklių St. 18, 18C in Vilnius. This occurred at the site of a former monastery utility building being reconstructed on the NW side of the grounds and at the sites of the utility lines being reconstructed in the inner courtyard (Fig. 1).

A 1.2 m thick cultural layer was recorded inside the building at Arklių St. 18. It was determined that its horizons had been destroyed down to sterile soil in the second half of the 20th century. An undisturbed 40–90 cm thick, 17th-century cultural layer horizon has survived fragmentally only at the pit sites (pits 1–2) and in the vicinity of stove base. Wall fragments from various periods were found inside the building: the transmission wall and garage pit foundations from the second half of the 20th century, an 18th-century transmission wall with an arch, and a fragment of a stove base dating to the first half of the 17th century. It was also determined that an 8.5 x 5.2 m basement room, which dates to the first half – mid-17th century and was later filled with rubble, had existed in the S part of the building at Arklių St. 18.

The cultural layer horizons in the E part (area 1) of the building at Arklių St. 18C were destroyed down to a depth of 1.5 m during the 20th century. The cultural layer in test pit 1 (area 1) was 2.2 m thick with a 40 cm thick cultural layer horizon dating to the first half of the 17th century being recorded at a depth of 1.8 m. A

19th-century wall fragment was discovered in area 1 and a fragment of a clay-bound stone structure dating to the turn of the 17th century was recorded in test pit 1 (Fig. 2). It was determined that the cultural layer was up to 2.7 m thick in the central part (room 1) of Arklių St. 18C. The upper horizons were destroyed to a depth of 60 cm (test pit 3) to 1.4–1.6 m (test pits 2, 4). Fragments of 17th-century walls were discovered in room 1. A fragment of an early 17th-century stove (Fig. 3) was recorded in test pit 3 and 17th-century wall fragments in test pits 2 and 4.

A cultural layer up to 2 m thick was recorded at the sites of the sewerage line trenches. Its horizons had been destroyed in the 20th century during the reconstruction of the monastery's grounds and the laying of utility lines. Early 17th century masonry wall fragments were discovered in trenches 1 and 2: the remains of basement walls in trench 1 and early 17th-century foundation fragments and the N part of the basement, recorded during the 2006 investigation, in trench 2. Two 17th-century masonry foundation wall fragments were recorded at the site of the gas line. No undisturbed cultural layer horizon was reached at the site of the renovation of the external foundation of the W wall of the building at Arklių St. 17.

During an excavation at Arklių St. 18, 18C, it was determined that in the early 17th century masonry buildings with basements existed in the NW part of the Basilian monastery (the site of the work yard). The buildings stood further back into courtyard from the present-day Arklių Street and ran N–S. The attempt to determine the exact date when the buildings were demolished failed. It is only known that the early 19th-century layout of this part virtually coincides with the present-day layout. The discovered building and basement remains were severely destroyed at the turn of the 19th century in erecting the present-day buildings at Arklių St. 18, 18C and in laying utility lines in the second half of the 20th century. Various 15th–19th-century finds were discovered during the excavation.

Tauras Poška

Pylimo gatvė 30

2012 m. APC atliko žvalgomuosius tyrimus Pylimo g. 30, Vilniuje (Vilniaus senojo miesto vieta su priemiesčiais (UK 25504)). Žvalgomieji tyrimai Pylimo g. 30 sklype Vilniuje vykdyti siekiant nustatyti kultūrinio sluoksnio storį, stratigrafiją, datavimą, pastato Pylimo g. 30 pamatų įgilinimą ir pateikti duomenis tolesniems projektavimo darbams. Iškasti 3 šurfai, iš viso tyrinėtas 11 m^2 plotas (1 pav.).

Pylimo g. 30 pastatas patenka į 29 senamiesčio kvartalo teritoriją, esančią Vilniaus senamiesčio V pakraštyje, kvartalo P dalyje. Sklypas ribojamas Pylimo, Lydos ir Kėdainių gatvių. Jo Š dalyje stovi apleistas mūrinis pastatas, dabar turintis adresą Kėdainių g. 9, ŠV – mūrinis pastatas Pylimo g. 30/2. Lydos–Kėdainių gatvių sankirtoje stovėjęs mūrinis vienaaukštis pastatas nugriautas XX a. 9 dešimtmetyje. XIX a. pradžia planuose pažymėtas namas atitinka dabartinę Pylimo g. 30 pastato padėtį. Sklype archeologiniai tyrinėjimai vykdyti 1979, 1981, 1987–1989 m. (*LIIR*, f. 1, b. 957, 1558, 1583, 1663). Detaliau ištirtoje P–PV sklypo dalyje ankstyviausias kultūrinio sluoksnio horizontas datuotas XIV a. pabaiga – XV a. pradžia. Aptikta mūrinių ir medinių pastatų liekanų, XVI a. datuoto medinio vandentiekio liekanos, grindinių, krosnių liekanų. Surinkta gausi ar-